

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424010355
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4424010355.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len prokurátor) proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24.09.2025 sp. zn. 2T/36/2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25.02.2026, takt

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky (ďalej „súd I. stupňa“) podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaného A. B., stíhaného pre skutok, kladený mu za vinu obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/251/20/4404 z 26.06.2024 a právne posúdený ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby najmenej však od XX.XX.XXXX do dňa XX.XX.XXXX, vo dvore rodinného domu na adrese C. D. X, v katastrálnom území obce E., okres F. G., na parcele registra „C“ KN parcelné číslo XXXX/X, druh pozemku záhrada, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, zhromažďoval a mimo určené parkovisko v rozpore s § 13 písmeno a), písmeno d), § 66 a § 67 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov neoprávnene skladoval staré osobné motorové vozidlá, ktoré sa podľa § 2 odsek 1 Zákona o odpadoch považujú za odpad, týmto svojim konaním nakladal s odpadom, ktoré je v rozpore s ustanovením § 12 odsek 1, odsek 2 písmeno a), § 25 odsek 1 Zákona o odpadoch, následne vykonával ich kompletne rozeranie, pričom podľa § 89 odsek 2 Zákona o odpadoch je táto činnosť zaradená medzi autorizované činnosti a tou je spracovanie starých vozidiel, následne jednotlivé diely z týchto vozidiel ponúkal na predaj minimálne prostredníctvom internetovej stránky H., kde vystupoval pod viacerými menami a registroval sa pod viacerými telefónnymi číslami, pričom na uvedenej parcele neoprávnene skladoval 10 druhov odpadu, z toho 2 druhy odpadu v počte 10 ks výbušných častí a 9,87 ton nebezpečných dielcov, ktoré podľa Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 365/2019 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov, sú zaradené v kategórii „Nebezpečný odpad“, katalógové číslo 16 01 10 - iný nebezpečný odpad (výbušné časti napríklad bezpečnostné vzduchové vankúše), katalógové číslo 16 01 21 - kovový odpad (nebezpečné dielce) a 8 druhov odpadu v celkovej hmotnosti 20,25 ton odpadu a 1/4 starého vozidla, ktoré podľa Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 365/2019 Z. z. sú zaradené v kategórii „Ostatný odpad“, katalógové číslo 16 01 06 - staré vozidlá (staré vozidlá neobsahujúce kvapaliny a iné nebezpečné dielce), katalógové číslo 16 01 17 - kovový odpad (železné kovy), katalógové číslo 16 01 18 - kovový odpad (neželezné kovy), katalógové číslo 16 01 03 - pneumatiky (opotrebované pneumatiky), katalógové číslo 16 01 19 - plastový odpad - nárazníky (plasty), katalógové číslo 16 01 22 - plastové časti (časti inak nešpecifikované), katalógové číslo 16 01 22 - iný ostatný odpad (časti inak nešpecifikované), katalógové číslo 16 01 20 - sklo (sklo), toto zhromažďovanie

starých vozidiel, rozoberanie vozidiel a následný predaj náhradných dielov vykonával bez príslušného povolenia, resp. autorizácie, čím konal v rozpore s § 89 odsek 2 a § 97 odsek 1 písmeno c) Zákona o odpadoch, a takto neoprávnené nakladal s odpadmi v rozsahu sumy vo výške 4.938,04 €,

postúpil Okresnému úradu Nové Zámky, Odbor starostlivosti o životné prostredie, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by tento orgán mal prejednať ako priestupok podľa § 115 odsek 1 písmeno s), písmeno v) Zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na obžalobu podanú na obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák., dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Nebolo preukázané, že by obžalovaný v rozhodnom období, t.j. najmenej od 19.06.2019 do 15.06.2020, v mieste svojho bydliska skladoval staré vozidlá, vykonával ich kompletné rozoberanie a následný predaj z tejto činnosti pochádzajúcich dielov a súčastí takých vozidiel, bolo úlohou súdu ustáliť na základe vykonaných dôkazov, či tie autodiely a súčastky, ktoré boli zadokumentované pri domovej prehliadke u obžalovaného dňa 26.05.2021 a ktoré obžalovaný prechovával, sú odpadom podľa Zákona č. 79/2015 Z.z. a či ním boli a v takom rozsahu, ako sa uvádza v obžalobe aj v tom období, kedy je podľa obžaloby datovaný jej skutok, teda takmer 1 rok pred vykonaním domovej prehliadky. Pri vykonaní domovej prehliadky dňa 26.05.2021 neboli orgány činné v trestnom konaní nielenže dôsledné, ale jej vykonaním tak, ako je jej výsledok aj zadokumentovaný v zápisnici o tomto úkone, sa dopustili hrubých pochybení s dosahom na náležité objasnenie skutkového stavu veci s dôrazom na jej charakter podľa Trestného poriadku ako úkonu neodkladného a súčasne neopakovateľného. Pokiaľ totiž orgány činné v trestnom konaní nepristúpili k pribratiu znalca z odboru ochrany životného prostredia z príslušného odvetvia už v tomto štádiu trestného stíhania tak, aby sa mohol domovej prehliadky zúčastniť. Pri domovej prehliadke nájdené veci, majúce byť podľa obžaloby odpadom, fyzicky nezaistili tak, aby neskoršie pribratému znalcovi mohli byť predložené na znalecké skúmanie, tieto ani neodvážili a rozhodli sa výlučne pre fotografickú dokumentáciu týchto vecí, bolo ich povinnosťou tieto iným spôsobom zadokumentovať tak, aby výsledok domovej prehliadky v podobe riadne fotograficky a opisom zadokumentovaných nájdených vecí dôležitých pre trestné konanie predstavoval spoľahlivý podklad pre ďalšie konanie, predovšetkým pre ich znalecké posúdenie v nadväznosti na nevyhnutosti ustáliť rozsah činu ako kvalifikačného momentu. Pri domovej prehliadke nájdené veci, poňaté do súpisu zaistených vecí sú v zápisnici o tejto prehliadke zdokumentované iba uvedením počtu kusov a ich druhovým označením bez akéhokoľvek opisu, dokonca neobsahujú ani len ten opis, ktorý príkladmo uvádza samotná pre tlač zápisnice, ako napr. farba a kvalita. Takýto nedôsledný a v rozpore s Trestným poriadkom stanovený spôsob dokumentovania výkonu domovej prehliadky podľa § 105 ods. 5 Tr. por. s poukazom na § 93 ods. 1 Tr. por. bol pritom podkladom, a to rozhodujúcim, pre vypracovanie znaleckého posudku, ktorého úlohou bolo určiť, či tieto veci sú odpadom a aké sú náklady na jeho zhodnotenie, resp. zneškodnenie. Vo veci podaný znalecký posudok však trpí aj viacerými nedostatkami, ktoré ho robia neúplným a nepreskúmateľným, pričom tieto vady znaleckého posudku nemožno konštatovať v nadväznosti na dokazovanie, vykonané v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, ale boli zrejme už ihneď po jeho podaní, a z časti dokonca vychádzajú aj z nedostatočne znalkyni vymedzených úloh, určených jej zadávateľom posudku. Vo veci podaný znalecký posudok je tiež nepreskúmateľný, keďže tento neobsahuje spôsob výpočtu hmotnosti jednotlivých druhov odpadu, ak bola východiskom pre určenie rozsahu trestného činu hmotnosť odpadu. Vzhľadom na nedôsledný postup orgánov činných v trestnom konaní pri výkone a dokumentácii pri domovej prehliadke „zaistených“ vecí a absenciu iných dôkazov nebola vyvrátená obrana obžalovaného, že väčšinu z tých autodielov a súčastok, ktoré boli u neho nájdené pri domovej prehliadke dňa 26.05.2021 a ktoré na tomto mieste podľa neho skladoval aj dňa 15.06.2020 riadne zakúpil vo väčšom počte v minulosti jednak ako nové a jednak výhodne v Poľsku ako diely už použité, keďže disponuje živnosťou aj na účel kúpy a predaja autosúčastok v rozsahu veľkoobchodu a maloobchodu, pričom aktuálne už dokladmi o ich kúpe nedisponuje. Za tohto stavu preto nebolo preukázané jednoznačne a bez dôvodných pochybností, ktoré z autodielov a súčastok, nájdených u obžalovaného pri domovej prehliadke dňa 26.05.2021 a ktoré tam mal skladovať aj ku dňu 15.06.2020, sú odpadom a ktoré nie, a teda ktoré z nich sú súčastkami novými, ktoré z nich sú súčastkami použitými a takto obžalovaným na účel ďalšieho predaja zakúpenými v minulosti u iného predajcu, ktoré z nich pochádzajú z obžalovaným vykonávanej opravárskej činnosti, či už mimo výkonu živnosti alebo v rámci jej výkonu, ktoré z nich mu tam ako odpad zanechali osoby z okruhu jeho priateľov a známych, či skutočne išlo o tzv. odpadové pneumatiky a v akom počte a tiež aj to, ktoré konkrétne autodiely a súčastky boli reálne znečistené

prevádzkovými kvapalinami a z toho dôvodu by predstavovali tzv. nebezpečný odpad s vyššími nákladmi na zneškodnenie, resp. zhodnotenie. Významná je súdom zistená absencia dôkazov dostatočnej kvality a kvantity vo vzťahu k obžalobou tvrdenému rozsahu činu v čase činu a nie v čase vykonania domovej prehliadky, a to nielen v rozsahu 4.938,04 Eur, ale ani v rozsahu prevyšujúcom 700,- Eur. Súd postupoval v zmysle zásady „in dubio pro reo. Dôkazné bremeno je teda na prokurátorovi, aby súdu také dôkazy predložil alebo navrhol ich vykonanie, nie je prípustné, aby súd v podmienkach trestného konania upraveného Trestným poriadkom nahrádzal iniciatívu prokurátora a sám vyhľadával alebo inicioval vykonanie dôkazov v neprospech obžalovaného alebo akýmkoľvek spôsobom iniciatívne sám naprával v prípravnom konaní nedostatočne alebo nezákonne vykonané dôkazy, čo by predstavovalo zásah do základnej zásady trestného konania, ktorou je rovnosť strán v konaní pred súdom.

Vykonaným dokazovaním nebolo vôbec preukázané, že by obžalovaný v žalovanom období, t.j. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v mieste jeho bydliska v E. F. C. I. D. X zhromažďoval a skladoval staré vozidlá a vykonával ich kompletné rozoberanie a následný predaj takto získaných dielov a že by diely a súčiastky, u neho nájdené pri domovej prehliadke dňa 26.05.2021 boli produktom takejto nelegálnej činnosti obžalovaného. Súčasne z vykonaného dokazovania súd nemal jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázané ani to, že by obžalovaný v tomto období, t.j. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX na tomto mieste prechovával z inej než v obžalobe uvedenej činnosti pochádzajúci odpad v zmysle Zákona č. 79/2015 Z.z. v rozsahu najmenej malom, t.j. s poukazom na § 2 ods. 1, § 302 ods. 1, § 124 ods. 3 a § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 v rozsahu prevyšujúcom 700,- Eur. Konštatoval, že žalovaný skutok nevykazuje všetky formálne znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. a súčasne v obžalobe formulovaný skutok nevykazuje znaky skutkovej podstaty ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Tr. zák. Skladovanie iného ako komunálneho odpadu a nakladanie s nebezpečným odpadom v rozpore s § 25 Zákona č. 79/2015 Z.z., a to v rozsahu neprevyšujúcom 700,- Eur, by však mohlo byť posúdené ako priestupok podľa § 115 ods. 1 písm. s/, písm. v/ Zákona č. 79/2015 Z.z. Z tohto dôvodu súd I. stupňa podľa § 280 ods. 2 Tr. por. prejednávanej trestnú vec postúpil Okresnému úradu Nové Zámky, Odbor starostlivosti o životné prostredie ako orgánu príslušnému na prejednanie týchto priestupkov.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po vyhlásení, podal sťažnosť prokurátor v neprospech obžalovaného.

Prokurátor, v písomných dôvodoch sťažnosti, vytýkal súdu I. stupňa, že pokiaľ zistil, že žalovaný skutok nie je trestným činom, ale ide o priestupok, mal na základe vykonaného dokazovania ustáliť a špecifikovať rozsah činu, t. j. v akom rozsahu skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, považuje za priestupok, ktorý skutok postupuje Okresnému úradu Nové Zámky, Odbor starostlivosti o životné prostredie, aby tento orgán, ktorému vec postupuje mohol o vymedzenom skutku rozhodovať, nakoľko pokiaľ súd mal za to, že nie je možné ustáliť skutok na základe vykonaného dokazovania, by prichádzal do úvahy iný postup, ako postúpenie veci. Skutok vymedzený súdom však nenapĺňa znaky priestupku, ale žalovaného trestného činu. Poukázal na to, že súd I. stupňa už pri podaní obžaloby mal k dispozícii celý spisový materiál, okrem iného aj zápisnicu o domovej prehliadke aj znalecký posudok, pričom po preskúmaní spisového materiálu nepostupoval podľa § 241 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., ale vydal trestný rozkaz a uložil peňažný trest, teda podľa spisového materiálu považoval skutkový stav za spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi. Súd podľa výroku zrejme mal preukázané, že obžalovaný nakladal s nebezpečnými odpadmi, a to napriek tvrdeniu, že vôbec nebol preukázaný žalovaný skutok. Pokiaľ súd uveril obžalovanému, že predmetné súčiastky okrem pneumatík si riadne zakúpil vo väčšom množstve v Poľsku, by neprichádzalo do úvahy zo strany obžalovaného k nakladaniu s odpadmi. Nesúhlasil so záverom, že znalecký posudok trpí aj viacerými nedostatkami, ktoré ho robia neúplným a nepreskúmateľným, ako ani s časťou odôvodnenia, kedy súd vytýka nedôsledné vykonanie domovej prehliadky, nakoľko tieto skutočnosti z obsahu spisu už boli zrejme aj pri prijatí obžaloby súdom. Nie je zřejmé, že pokiaľ súd aplikoval zásadu „in dubio pro reo“, z akého dôvodu postúpil vec na prejednanie priestupku, ak súd mal za to, že vina obžalovanému nebola preukázaná, logicky vyplýva, že ani spáchanie priestupku by nemohlo byť preukázané obžalovanému, t. j. postup súdu je v tejto časti zmätočný a nepreskúmateľný. Je zřejmé, že obžalovaný predkladal zmluvu vyšetrovateľovi PZ, ktorá bola fingovaná a rovnako táto nebola ani podpísaná, pričom obvinený mal o tom vedomosť, že ide o nepravú nájomnú zmluvu, keďže obsah jednotlivých zmlúv sa nezhoduje. Konanie obžalovaného je preukázané aj jeho pracovnou činnosťou, teda v tejto oblasti je odborne spôsobilou osobou. Je teda zřejmé, že má vedomosť aj o tom, že takáto činnosť bez autorizovania príslušného orgánu je zakázaná. Obžalovaný sa priznal aj k tomu, že motorové vozidlá opravoval

a pritom použil aj súčiastky, ktoré vyžadovali taký zásah do motorových vozidiel, na ktorý on oprávnením nedisponoval. Svedok - poškodený potvrdil, že pri výmene časti áut, napr. dverí je povinný servis nakladať ako s odpadom. Skutočnosť, že v minulosti sa na pozemku nehnuteľnosti, ktorá je uvedená v skutkovej vete obžaloby, nachádzal súčasne veľký počet motorových vozidiel, je preukázaný aj verejne dostupnými zdrojmi, a to snímkami Google maps a nie fotografiami z bezpilotného dronu. Spáchanie skutku v podanej obžalobe bolo ohraničené do 15.06.2020 nesprávne, čo je chybou prípravného konania, nakoľko trestné stíhanie vo veci bolo začaté dňa 15.06.2020, t. j. vtedy vyšetrovateľ PZ ani nemohol vedieť, aké odpady sa nachádzali na predmetnom pozemku, nakoľko tieto skutočnosti boli zistené až pri vykonaní domovej prehliadky dňa 26.05.2021. Teda je logické, že pri vymedzení obdobia spáchania skutku došlo k zrejmej písárskej chybe, ktorá sa preniesla celým konaním. S úvahami súdu s domovou prehliadkou je možné čiastočne súhlasiť, avšak zákon nikde neupravuje a ani nestanovuje povinnú účasť znalca pri domovej prehliadke, resp. obhliadke miesta činu.

Navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol sám, alebo uložil súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora uviedol, že bolo porušené jeho ústavné právo na nedotknuteľnosť bydlia svojvoľným snímaním pozemku bezpilotným lietadlom bez povolenia a pod dozorom prokuratúry. Na základe týchto nezákonne vykonaných snímkov bol vydaný príkaz na domovú prehliadku a preto ide v zmysle doktríny Ústavného súdu o tzv. plody otráveného stromu. Aj z nezákonne vykonaných snímkov a následnej fotodokumentácie domovej prehliadky je zrejmé, že sa na pozemku nachádzalo vždy iba jedno vozidlo určené na opravu s platným technickým preukazom. Na nezákonne vykonaných snímkach ani v fotodokumentácii z domovej prehliadky nie sú zachytené žiadne stopy po takýchto vozidlách, ktoré by tam určite boli, keby na pozemku zhromažďoval a skladoval staré vozidlá. Žiadne takéto vozidlá tam neskladoval a ani sa žiadne takéto vozidlo pri domovej prehliadke nenašlo. Znalecký posudok nebol vypracovaný podľa zákona, nakoľko je nepreskúmateľný, nepravdivý a poškodil ho v značnej miere.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou – prokurátorom, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por., súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 8 Tr. zák., trestný čin je protiprávny čin, ktoré znaky sú uvedené v tomto zákone, ak nie je uvedené inak.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Postúpenie veci inému orgánu prichádza do úvahy vtedy, ak skutok, ktorý je predmetom obžaloby, nevykazuje znaky trestného činu. Iným orgánom môže byť orgán, do ktorého pôsobnosti patrí prejednanie priestupku, správneho deliktu alebo disciplinárneho previnenia, a to podľa okolností, ktorá z alternatív prichádza do úvahy v dôsledku zistenia samosudcu, o aký protispoločenský delikt v skutku, ktorý je predmetom obžaloby, ide. Postúpiť možno vec, ktorá je dostatočne objasnená v rozsahu nevyhnutnom na také rozhodnutie, len vtedy, ak od spáchania priestupku, iného správneho deliktu alebo disciplinárneho previnenia neuplynula doba, po uplynutí ktorej podľa príslušných právnych predpisov tento nemožno prejednať. V opačnom prípade musí byť trestné stíhanie zastavené.

Nadriadený súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia a sťažnostných námietok prokurátora zistil, že súd I. stupňa dostatočne výstižne a erudovane odôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré vychádza zo správneho a úplného hodnotenia vykonaných dôkazov v zmysle kritérií uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. Správne poukázal na závažné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní (policajta a prokurátora) a na to, že je to prokurátor, ktorý je v súdnom konaní nositeľom tzv. dôkazného bremena, ktoré v danej veci neunesol vo vzťahu k preukázaniu spáchania žalovaného prečinu a to z dôvodov na ktoré podrobne poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého v podrobnostiach nadriadený súd len odkazuje. Považuje za potrebné argumentáciu súdu I. stupňa doplniť aj o nasledovné argumenty.

Z výpovede J. K. na hlavnom pojednávaní dňa 05.02.2025 vyplýva, že L. M. zvykli priberať k domovej prehliadke pretože „sa v týchto veciach vyzná, má odťahovú službu“. Z výpovede vyšetrovateľa N. na hlavnom pojednávaní dňa 12.03.2025 vyplýva, že ..."bola tam nezúčastnená osoby, ktorá na to dohliadala... prihliadal na vyjadrenia nezúčastnenej osoby a operatívnych pracovníkov". Takýto spôsob nie je možné považovať za správny pretože v takejto osobe sa potom nemôže jednať o „nestrannú ani nezainteresovanú osobu“. Aj tieto fakty svedčia o tom, že správne mal byť už v tomto štádiu trestného stíhania pribratý znalec a za jeho prítomnosti mala byť domová prehliadka vykonaná (sama J. O. uviedla, že sa takýchto zúčastňovala v iných veciach).

Svedok J. P. na hlavnom pojednávaní dňa 12.03.2025 uviedol, že obžalovanému neudelil ich úrad súhlas ani autorizáciu na rozoberanie starých vozidiel. Okrem toho k uplatnenej škode uviedol, že ich úrad ...by si škodu uplatnil v prípade ak by došlo k škode na životnom prostredí alebo ak by obžalovaný nezabezpečil zneškodnenie odpadu... o čom nemajú informáciu.

Čo sa týka sťažnostných námietok prokurátora ohľadne skutku tak nadriadený súd konštatuje, že súd môže rozhodovať len o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu (§ 278 ods. 1 Tr. por.) a preto aj vo výroku, ktorým bola vec postúpená správne orgánu správne takýto skutok uvedený v obžalobnom návrhu citoval (a to aj vrátane prokurátorom uznanej chyby v dátume skutku (rovnako v uznesení o vznesení obvinenia i v obžalobnom návrhu), ktorý navyše obsahuje aj neurčitý a zmätočný časový údaj ...od presne nezistenej doby, najmenej od – do). Bude úlohou správneho orgánu v rámci vlastného konania postupom podľa zákona č. 71/1967Zb. zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie (§ 32 ods. 1 , § 3 ods. 4,5). Súd I. stupňa správne v napadnutom výroku označil správny orgán, ktorý je na daný typ protiprávneho konania príslušný k jeho prejednaniu a označil aj konkrétny priestupok, ktorý by mal tento správny orgán prejednať.

Nebolo možné stotožniť sa s návrhmi na rozhodnutie v podanej sťažnosti a vyjadrení k sťažnosti, pretože nadriadený súd konajúci o sťažnosti proti uzneseniu súdu I. stupňa podľa § 280 ods. 2 Tr. por. aj v prípade ak by zistil jeho nesprávnosť nedisponuje právomocou rozhodnúť postupom podľa § 285 Tr. por. – oslobodením spod obžaloby, čo prichádza do úvahy len na podklade odvolania proti rozsudku. Tiež neprichádzalo do úvahy iné meritórne rozhodnutie v sťažnostnom konaní.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)